

[Krog.]

Arbejdsfortjeneste, som mange af dem, der søger Aldersrente, gennemgaaende har haft. Men alligevel, for i nogen Maade at imødegaa den Kritik, der kunde opstaa, hvis der ikke blev stillet Forslag om en Forhøjelse, har den højtærede Arbejds- og Socialminister med Tilslutning af Udvalgets Flertal ment yderligere at maatte foreslaa Beløbet forhøjet.

Med disse Bemærkninger vil jeg gerne anbefale, at man stemmer for de af Ministeren stillede Ændringsforslag, og at man vedtager Lovforslaget. Jeg gaar ud fra, at Mindretallets Ordførere selv vil redegøre for de af dem stillede Ændringsforslag.

Rasmus Hansen: Da den højtærede Arbejds- og Socialministers Lovforslag om Ændringer i Lovgivningen om Aldersrente- og Invalidrentemodtagere var til første Behandling her i Tinget, var han meget forarget over den Kritik, som jeg fremførte over for hans Lovforslag. Jeg mener, at jeg i Dag med Rette kan sige til den højtærede Arbejds- og Socialminister, at denne Forargelse burde han havde undladt, for af de Ændringer, som Ministeren nu foreslaar, og som det ærede Medlem Hr. Krog har redegjort for, fremgaar det jo klart, at Kritikken i høj Grad var berettiget. Regeringsforslaget var ikke nær saa godt, som den højtærede Minister og hans Meningsfæller inden for Pressen har givet det Udseende af. Lovforslaget fremkaldte med Rette baade Frygt og Vrede hos mange Aldersrentemodtagere. De Forbedringer af Regeringsforslaget, som den højtærede Arbejds- og Socialminister og Regeringspartierne nu foreslaar, vil medføre en betydelig Merudgift. Desværre stoppede Ministeren op paa Halvvejen til det Resultat, som efter Socialdemokraternes Mening burde have været opnaaet ved det nu afsluttede Udvalgsarbejde.

For nogle Rentemodtagere vil Regeringsforslaget med de af den højtærede Arbejds- og Socialminister og Flertallet foreslaaede Ændringer foranledige, at de i Løbet af et Aar faar mere udbetalt end sidste Aar; for andre betyder det, at de faar en Forringelse, dersom Rabatordningen ophæves. Det ærede Medlem Hr. Krog foretog en Opførelse for et Ægtepar her i København. Det ærede Medlem gjorde op, at et Ægtepar her i København efter Regeringsforslaget, som det nu vil komme til at foreligge, vil kunne regne med en Aarsindtægt, naar det er oppe paa fuld Rente, paa 2 686 Kr., saafremt der regnes med 1 Eengangstillæg. Regnes der med 2 Eengangstillæg, som Rentemodtager-

ne har faaet i Løbet af det sidste Aar, bliver Beløbet imidlertid for et Ægtepar her i København 2 771 Kr. Det vil altsaa sige, at et Ægtepar i Hovedstaden trods de Forbedringer, Regeringsforslaget nu undergaar, vil faa mindre i Indtægt, end det har haft sidste Aar. For Købstæderne bliver Resultatet i hvert Fald i en Række Byer, at Forskellen eller — om man vil — Faldet i Indtægt bliver større end her i København.

Et klart Billede af Stillingen i Købstæderne har vi ikke, fordi Udvalget ikke har faaet det nødvendige Materiale til Raadighed. Jeg ved godt, at det ene Eengangstillæg, som Rentemodtagerne har faaet, nemlig det første, som blev gennemført af den tidligere Arbejds- og Socialminister, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, blev givet med den Motivering, at det var en Godtgørelse for den Tid, der var gaaet, men Rentemodtagerne vil utvivlsomt benytte den Indtægt, de har haft sidste Aar, som Sammenligningsgrundlag, naar de gør op, hvad Regeringsforslaget byder dem, og saa vil de en Række Steder komme til det Resultat, at Regeringsforslaget, trods de Forbedringer, som det nu undergaar, vil medføre, at de i det kommende Aar i samlet Indtægt, naar de oppebærer et Maksimum af Grundbeløbet og faste Tillæg, vil faa mindre, end de har haft i det Aar, der er gaaet.

Det er vor Opfattelse, at Regeringsforslaget ikke giver Rentemodtagerne, hvad de burde have. Vi har derfor stillet en Række Ændringsforslag, som udførligt er motiveret i Betænkningen. Men naturligvis er det for de socialdemokratiske Medlemmer af Tinget en Tilfredsstillelse, at den socialdemokratiske Kritik har foranlediget Regeringspartierne til væsentlige Forbedringer af det oprindelige Lovforslag, og jeg erkender uforbeholdent, at der er Tale om væsentlige Forbedringer. Gennem mange Aar har der jo staaet haarde politiske Kampe om Vestres og de Konservatives Indstilling over for de sociale Problemer i Almindelighed og over for Aldersrentemodtagere i Særdeleshed. Socialdemokratiet har ofte og efter min Mening med Rette angrebet denne Indstilling, og der er derved lidt efter lidt sket en Ændring af Sindelaget, ogsaa i den Del af Befolkningen, som ikke politisk giver Socialdemokratiet Tilslutning. Mentaliteten hos mange Borgere uden for Socialdemokratiet er en anden navnlig over for Aldersrentelovgivningen, end den var for blot en Snes Aar siden, og den højtærede Arbejds- og Socialminister har — det viser de Ændringsforslag, som han nu møder med sammen med Udvalgets Flertal — ikke kunnet